

योएलको पुस्तक र लाओडिकेयाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली - नम्बर छब्बीस

Jeff Pippenger

2026-01-12

छब्बीस नम्बर

योएलका चार पुस्ताहरूले १८६३ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म परमेश्वरको दाखबारीको क्रमिक विनाशलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। चार संख्या ख्रीष्टको चरित्रका चार गुणहरूको पनि प्रतीक हो। पवित्रस्थानका करूबहरूका चार मुखकृतिहरू छन्, र ती मुखकृतिहरू पवित्रस्थानको वरिपरि छाउनी हालेर बसेको प्राचीन इस्राएलको चारभागीय विभाजनसँग मेल खान्छन्। तिनीहरूले चार सुसमाचारहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्।

तिनीहरूको अनुहारको स्वरूप यस प्रकार थियो: तिनीहरू चारैजनासँग मानिसको अनुहार थियो, र दाहिनेपट्टि सिंहको अनुहार; अनि तिनीहरू चारैजनासँग देब्रेपट्टि गोरुको अनुहार थियो; तिनीहरू चारैजनासँग चीलको अनुहार पनि थियो। इजकिएल १:१०।

र पहिलो जीव सिंहजस्तै थियो, र दोस्रो जीव बाछोजस्तै, र तेस्रो जीवको मुख मानिसको जस्तै थियो, र चौथो जीव उड्ने गरुडजस्तै थियो। प्रकाश ४:७।

बाइबल (गन्ती २) ले १२ कुलहरूलाई—लेवीलाई बाहेक, जसले पवित्र वासस्थानको वरिपरि तुरुन्तै छाउनी हाल्थे—चारवटा छाउनीमा, प्रत्येकमा तीन-तीन कुल रहने गरी, पवित्रस्थानको चार मुख्य दिशाहरूमा, प्रत्येक आ-आफ्नो ध्वज वा निशानअन्तर्गत, व्यवस्थित गरिएको वर्णन गर्दछ। यस व्यवस्थाले एउटा प्रतीकात्मक समानान्तरता उत्पन्न गर्‍यो, जहाँ सांसारिक छाउनीले करूबहरूद्वारा रक्षित स्वर्गीय सिंहासनको प्रतिबिम्ब प्रस्तुत गर्दछ।

यहूदा पवित्रस्थान के प्रवेशद्वार पर उदयमान सूर्य की ओर, अर्थात् पूर्व दिशा की ओर, स्थित था। यहूदा का ध्वज सिंह था, क्योंकि वह यहूदा के गोत्र के सिंह का प्रतिनिधित्व करता है। यहूदा के साथ के दो गोत्र इसाका और जबलून थे। यूहन्ना के दर्शन में पहला जीव सिंह के समान था, जैसे यहजेकल के करूबों में भी सिंह का मुख था। रूबेन, जो मनुष्य का प्रतीक था, शिमोन और गाद के साथ दक्षिण दिशा में था। पश्चिम में एप्रैम था, जिसके साथ बिन्यामीन और मनश्शे थे, और जिसका प्रतीक बैल था। उत्तर में दान था, जिसके साथ आशेर और नफ्ताली थे, और जिसका प्रतीक उकाब था। स्वर्गीय पवित्रस्थान के चार मुखों के साथ इन गोत्रों का संबंध चारों सुसमाचारों में प्रतिबिंबित होता है।

मत्ती यहूदाको कुलको सिंह हो, मर्कूस बलिदानी साँढे हो, लूका मानिस हो र यूहन्ना उच्च उडान भर्ने गरुड हो। यहूदाको कुलको सिंहको रूपमा ख्रीष्टले आफूलाई आफ्नो भविष्यसूचक वचनमा मोहोर लगाउने र त्यसलाई खोल्ने व्यक्तिको रूपमा परिभाषित गर्नुहुन्छ। मत्तीको पुस्तकमा मसीही भविष्यवाणीहरूको परिपूर्तिसम्बन्धी प्रत्यक्ष सन्दर्भहरू (१२) अरू तीनवटा सुसमाचारहरूलाई संयुक्त रूपमा लिएभन्दा पनि बढी छन्। यसको तुलना नै हुँदैन।

मत्तीको पुस्तकले परमेश्वरको भविष्यवाणीपूर्ण वचनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। लूका, जो एक वैद्य थिए, आफ्नो सुसमाचारलाई ख्रीष्टलाई मानिसको पुत्रको रूपमा प्रस्तुत गर्ने दृष्टिकोणबाट राख्छन्, किनकि लूका मानिसको मुख हो। मर्कूसले आफ्नो ख्रीष्टको सुसमाचारलाई ख्रीष्टले प्रतिनिधित्व गर्नुभएको बलिदानी अर्पणको दृष्टिकोणबाट प्रस्तुत गर्छन्, किनकि मर्कूस गोरु हो। यूहन्ना त्यो उच्च उड्ने गरुड हुन्, जसले ख्रीष्टको सुसमाचारको आफ्नो प्रस्तुतीकरणमा परमेश्वरका गहन कुराहरू प्रस्तुत गरे।

भविष्यसूचक वचनभित्र प्रतिनिधित्व गरिएको अनुसार मत्तीको पुस्तकलाई बुझ्नु महत्त्वपूर्ण छ। मत्तीको पुस्तक यहूदाको कुलको सिंह हो, उहाँको भविष्यसूचक वचनको स्वामी, रहस्यहरूको अद्भुत गणनाकर्ता, अद्भुत भाषाविद्,

आफ्ना वचनलाई मोहर लगाउने र मोहर खोल्ने वही हुनुहुन्छ। येशू अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ, र उहाँ नै वचन हुनुहुन्छ। नयाँ करारको पहिलो पुस्तक र नयाँ करारको अन्तिम पुस्तक भविष्यसूचक पुस्तकहरू हुन्। प्रकाशको पुस्तकबारे यो तथ्य प्रायः धेरैलाई थाहा छ, तर उनीहरूले मत्ती नयाँ करारको अल्फा हो भन्ने कुरा सायद नचिनेका हुन सक्छन्; त्यसैले यो नयाँ करारको ओमेगासँग अनुरूप हुनुपर्छ। यसले अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्नुपर्छ, जुन प्रकाशको पुस्तक हो।

यसकारण, जब हामी मत्तीमा उत्पत्तिको करार-इतिहासको रेखासँग समांतर रेखा अध्याय एघारदेखि बाइससम्म प्रस्तुत गरिएको पाउँछौं, तब त्यो मत्तीको कुलको सिंहले खोल्दै आएको सत्यभन्दा कम केही होइन। उत्पत्ति, मत्ती र प्रकाशमा प्रतिनिधित्व गरिएका करार-इतिहासका बाह्र अध्यायहरू अब खोलिंदै छन्, र हामीले पहिचान गरिरहेको कुरा यो हो कि मत्तीको अध्याय तेइसले दाखबारीको दृष्टान्तमा बुद्धिमान् र मूर्खहरूको पृथकीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पूर्व करारका जनहरूमाथि आठवटा धिक्कार, जसको भविष्यसूचक समकक्ष सुरक्षाको जहाजमा चढ्ने एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्ने आठ प्राणीहरूमा पाइन्छ। तेइस, सन् 1844 को अक्टोबर 22 मा 2300 दिनहरू आफ्नो निष्कर्षमा पुगेपछि स्वर्गीय पवित्रस्थानमा आरम्भ भएको कार्यको एक प्रतिनिधित्व हो, र चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानुनमा फेरि त्यसरी नै हुनेछ। अध्याय 23 ले यही सत्यलाई चिह्नित गरिरहेको छ।

चौबीसौं अध्याय तब घटित हुन्छ, जब ख्रीष्टले धर्मत्यागी इस्राएलसँगको आफ्नो संवाद भर्खरै समाप्त गर्नुभएको हुन्छ र अन्तिम पटक यहूदीहरूको मन्दिरलाई छोड्नुभएको हुन्छ। २४ संख्या प्राचीन इस्राएलबाट आधुनिक इस्राएलतर्फको संक्रमणको प्रतीक हो, अर्थात् भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको ठीक त्यही बिन्दु, जहाँ ख्रीष्ट उभिनुभएको थियो, जब उहाँले मत्ती चौबीसमा आफ्नो सन्देश प्रस्तुत गर्नुभयो। मत्ती २४ को भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देश “रेखामाथि रेखा” पद्धतिको एक दैवी दृष्टान्त हो, जसले विशेष रूपमा मिलेराइटहरूको इतिहासलाई सम्बोधन गर्दछ, र त्यसकारण एक लाख चवालीस हजारको इतिहासलाई पनि। २४ लाई प्रकाश १२ को मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जो धार्मिकताको सूर्यको प्रकाश परावर्तित गर्ने चन्द्रमाथि उभिएकी छिन्। उनको शिरमा बाह्र तारा छन्, जसले २४ लाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि उनले ख्रीष्टको जन्मसम्म लैजाने इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छिन्, जब प्राचीन इस्राएलका १२ कुलहरू आधुनिक इस्राएलका बाह्र चेलाहरू बन्ने थिए। चौबीसौं अध्यायमा 1798 देखि महान् निराशासम्मको मिलेराइट इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यसपछि मत्ती 25 आउँछ।

संख्या २५ ले लेवीहरूका प्रतीकको रूपमा काम गर्दछ—तिनीहरू असल हुन् वा दुष्ट—तर त्यत्तिकै महत्त्वपूर्ण रूपमा यसले बुद्धिमान् र दुष्ट लेवीहरूलाई छुट्याउने कार्यलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। मत्ती २५ ले तीन साक्षीहरू, अर्थात् तीन दृष्टान्तहरूको आधारमा, संख्या पच्चीसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छुट्याउने प्रक्रियालाई पहिचान गराउँछ। निःसन्देह, दस कुमारीहरूको दृष्टान्तले मिलेराइटहरूको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र साथै एक लाख चवालीस हजारको इतिहासलाई पनि। त्यो इतिहास पहिलो स्वर्गदूतको इतिहास हो; प्रतिभाहरूको दृष्टान्त दोस्रो स्वर्गदूत हो, र भेडा तथा बाख्राहरूको दृष्टान्त तेस्रो स्वर्गदूतको न्याय हो।

छब्बीसौं देखि अठ्ठाइसौं अध्यायहरूले पास्काको इतिहासदेखि क्रूसारोपणपछिको सुसमाचारिक आदेशसम्मको विवरण प्रस्तुत गर्छन्।

येशूले यी सबै वचनहरू समाप्त गर्नुभएपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूसित भन्नुभयो, “तिमीहरू जान्दछौ कि अब दुई दिनपछि निस्तारको चाड हुन्छ, र मानिसको पुत्र क्रूसमा चढाइँनका निम्ति सुम्पिइन्छ।” मत्ती २६:१, २।

अध्याय २६ का विभिन्न मार्गचिह्नहरूको सारांश यस प्रकार छः पद ३ देखि ५ सम्म येशूलाई मार्ने षड्यन्त्र वर्णन गरिएको छ। त्यसपछि पद ६ देखि १३ सम्म बेथानीमा येशूलाई अभिषेक गरिन्छ। पद १४ देखि १६ सम्म यहूदाले ख्रीष्टलाई तीस चाँदीका सिक्काका लागि धोका दिन्छ। त्यसपछि पद १७ देखि २५ सम्म उहाँका चेलाहरूसँग निस्तार-चाड आउँछ। पद २६ देखि २९ सम्म येशूले प्रभुभोज स्थापना गर्नुहुन्छ, र पद ३० मा येशूले पत्रुसको इन्कारको भविष्यवाणी गर्नुहुन्छ। पद ३६ देखि ४६ सम्म येशू गेथसमनीमा हुनुहुन्छ। पद ४७ देखि ५६ सम्म येशू पक्राउ पर्नुहुन्छ,

त्यसपछि पद ५७ देखि ६८ सम्म येशू कैयाफा र महासभाको सामु उपस्थित हुनुहुन्छ। पद ६९ देखि अगाडि ख्रीष्टप्रति पत्रुसको इन्कार प्रस्तुत गरिएको छ। यस अध्यायमा दस विशिष्ट मार्गचिह्नहरू समावेश छन्, जो अन्तिम दिनहरूमा पुनः दोहोरिनुपर्नेछन्।

सत्ताइसौं अध्यायमा पनि दसवटा पृथक् मार्गचिह्नहरू छन्। येशूलाई पिलातसकहाँ सुम्पिइन्छ, त्यसपछि यहूदाले आफूलाई झुन्ड्याउँछ, त्यसपछि येशूलाई पिलातसको सामु ल्याइन्छ, त्यसपछि बरअब्बालाई छानिन्छ, पिलातसले येशूलाई क्रूसमा चढाइनु सुम्पिदिन्छ, त्यसपछि येशूको खिल्ली उडाइन्छ, त्यसपछि क्रूसीकरण हुन्छ, त्यसपछि येशूको मृत्यु हुन्छ, त्यसपछि येशूलाई गाडिन्छ, अनि त्यसपछि चिहानको पहिराले साक्षी दिन्छ।

अध्याय अठ्ठाईसमा केवल तीनवटा मात्र मार्गचिह्नहरू छन्; पहिलो पुनरुत्थान हो, त्यसपछि महासभाको झूट, र त्यसपछि महान् आज्ञा। क्रूसमा तेइसवटा भिन्न मार्गचिह्नहरू भएका तीन अध्याय, जो एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा पुनः दोहोरिनेछन्।

मत्ती २६ – दस मार्गचिह्नहरू

1. मुख्य पूजाहारीहरू र प्राचीनहरूद्वारा येशूलाई मार्ने षड्यन्त्र (पद ३-५)
2. बेथानीमा शिलाभद्र पात्र लिएकी स्त्रीद्वारा अभिषेक (पद ६-१३)
3. यहूदाले येशूलाई तीस चाँदीका सिक्काका लागि विश्वासघात गर्न सहमति जनाउँछ (पद १४-१६)
4. चेलाहरूका साथ निस्तार-चाडको तयारी र भोजन (पद १७-२५)
5. प्रभुको भोजको स्थापना (पद २६-२९)
6. पत्रुसको इन्कारको भविष्यवाणी (पद ३०-३५)
7. गेतसमनीमा पीडा (पद ३६-४६)
8. येशूको विश्वासघात र गिरफ्तारी (पद ४७-५६)
9. कैफास र महासभाको सामु येशूमाथि न्यायिक सुनुवाइ (पद ५७-६८)
10. पत्रुसको त्रिविध अस्वीकार (पद ६९-७५)

मत्ती २७ – दस मार्गचिह्नहरू

1. पिलातसकहाँ सुम्पिएका येशू (पद १-२)
2. यहूदाको पश्चात्ताप र आत्महत्या (पद ३-१०)
3. पिलातसको सामु येशू — औपचारिक रोमी न्याय-विचार (पद ११-१४)
4. येशूमाथि बरअब्बाको चयन (पद १५-२६)
5. पिलातसले येशूलाई क्रूसमा टाँगिनका लागि सुम्पिदिन्छन् (बरअब्बाको रिहाइमा समावेश)
6. सैनिकहरूद्वारा उपहास र कोर्ले हान्नु (पद २७-३१)
7. क्रूसीकरण (पद ३२-४४)
8. येशूको मृत्यु (पद ४५-५०)
9. अलौकिक चिह्नहरू र अरिमथियाका यूसुफद्वारा गरिएको गाड्ने कार्य (पद ५१-६१)
10. चिहानमा पहिराको नियुक्ति (पद ६२-६६)

मत्ती २८ – तीन मार्गचिह्नहरू

1. पुनरुत्थान र खाली चिहान (पद १-१०)
2. मुख्य पूजाहारीहरू र प्राचीनहरूले सिपाहीहरूलाई दिएको झूट (पद ११-१५)
3. महान् आज्ञा (पद १६-२०)

जसरी बेथानीको अभिषेकदेखि महान् आदेशसम्मको ख्रीष्टको अनुभवले उहाँको पृथ्वीमा रहेको सेवकाइको समाप्ति र सबै राष्ट्रहरूलाई सुसमाचारको आरम्भलाई चिह्नित गर्‍यो, त्यसरी नै अनुग्रह-अवधिको समाप्ति र आफ्ना अन्तिम विजयको निकटता पुग्दै गर्दा परमेश्वरका बाँकी जनहरूको अनुभवमा यी नै उही मार्गचिह्नहरू पुनः दोहोरिन्छन्।

छब्बीसदेखि अठ्ठाइससम्मका अध्यायहरूले आइतबारको व्यवस्था आउनुअघि तथा त्यसपछि चल्ने इतिहासमा पुनरावृत्त हुने २३ पृथक् मार्गचिह्नहरूमा संरचित निस्तार-चाडको इतिहासलाई प्रस्तुत गर्दछन्।

“पवित्रस्थानको शुद्धीकरणका निम्ति हाम्रो महायाजकको रूपमा ख्रीष्टको परमपवित्र स्थानमा आगमन, जसलाई दानियेल ८:१४ मा देखाइएको छ; दानियेल ७:१३ मा प्रस्तुत गरिएझैं मानिसको पुत्रको प्राचीन दिनहरूका अधिष्ठाताकहाँ आगमन; र मलाकीद्वारा अगमवाणी गरिएको प्रभुको उहाँकै मन्दिरमा आगमन—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यही कुरा मत्ती २५ मा रहेको दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा ख्रीष्टद्वारा वर्णित दुलहाको विवाहमा आगमनद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४२७।

२२ अक्टोबर, १८४४ मा २३०० दिनहरूको अन्त्य आइतबारको व्यवस्थामा पुनः दोहोरिन्छ। मत्तीका अन्तिम तीन अध्यायहरूमा अवस्थित २३ वटा मार्गचिह्नहरूले दिव्यतालाई मानवतासँग एकीकृत गर्न प्रयोग गरिने बहुमूल्य रगतको पहिचान गराउँछन्।

“माथिको पवित्रस्थानमा मानिसको पक्षमा ख्रीष्टको मध्यस्थता उद्धारको योजनाका निम्ति त्यत्तिकै अपरिहार्य छ, जत्तिकै उहाँको क्रूसमाथिको मृत्यु थियो। आफ्नो मृत्युबाट उहाँले त्यो कार्य आरम्भ गर्नुभयो, जसलाई आफ्नो पुनरुत्थानपछि स्वर्गमा पूरा गर्न उहाँ आरोहण गर्नुभयो। हामीले विश्वासद्वारा पर्दाभित्र प्रवेश गर्नेपछि, ‘जहाँ हाम्रो निम्ति अग्रगामी प्रवेश गरिसक्नुभएको छ।’ हिब्रू ६:२०। त्यहाँ कलवरीको क्रूसबाट आउने ज्योति प्रतिबिम्बित हुन्छ। त्यहाँ हामी उद्धारका रहस्यहरूबारे अझ स्पष्ट अन्तर्दृष्टि प्राप्त गर्न सक्छौं। मानिसको उद्धार स्वर्गलाई असीम मूल्य परेर सम्पन्न गरिएको छ; चढाइएको बलिदान परमेश्वरको उल्लङ्घन गरिएको व्यवस्थाका अत्यन्त व्यापक मागहरूको बराबर छ। येशूले पिताको सिंहासनतर्फ जाने बाटो खोलेर दिनुभएको छ, र उहाँको मध्यस्थताद्वारा विश्वासमा उहाँकहाँ आउने सबैको निष्कपट अभिलाषा परमेश्वरको सामु प्रस्तुत गर्न सकिन्छ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४८९।

मत्तीको अध्याय २३ मा जाली पूजाहारीत्वमाथिको निन्दालाई विशेष जोड दिइएको छ। अध्याय २६ देखि २८ सम्म अध्याय २३ को ओमेगा हुन्। जाली लेवीहरू, अर्थात् वृद्ध पुरुषहरूको चार पुस्तासम्म क्रमशः बढ्दै गएको विद्रोहले अन्तिम तीन अध्यायहरूमा ती मार्गचिह्नहरू उत्पन्न गरायो।

चौबीसौं अध्यायले “पंक्ति-पंक्तिमा” हुने कार्यपद्धतिलाई ख्रीष्टको कार्यपद्धति भनेर चिनाउँछ, किनकि उहाँले यरूशलेमको विनाशलाई वर्तमानका कुराहरू, भइसकेका कुराहरू, र हुन आउने कुराहरू वर्णन गर्न प्रयोग गर्नुहुन्छ।

ईस्वी सन् ७० मा यरूशलेमको पतन वर्षको त्यही दिनमा भयो, जुन दिन यरूशलेम पहिलोपटक नबूकदनेस्सरद्वारा नष्ट गरिएको थियो। नबूकदनेस्सरद्वारा यरूशलेमको विनाश बितिसकेको इतिहास थियो, र जब तीतसले यरूशलेमलाई आफ्नो अधीनमा लियो, ख्रीष्टको इतिहासले संसारको अन्त्यलाई प्रतीकात्मक रूपमा देखायो। मत्ती २४ ले “line upon line” पद्धतिलाई उचालेर प्रस्तुत गर्दछ, यसरी “पद्धति” लाई भविष्यवाणीसम्बन्धी साक्ष्यको एउटा तत्त्वका रूपमा चिह्नित गर्दछ।

अध्याय २४ मा ख्रीष्टले भविष्यवक्ता दानिएलद्वारा बोलिएको “उजाड पार्ने घृणित वस्तु” लाई बुझ्नुपर्ने आवश्यकतालाई पहिचान गर्नुहुन्छ, जुन विलियम मिलरको अत्यन्तै आधारभूत समझ हो, र दानिएलको दर्शनलाई

स्थापित गर्ने प्रतीक पनि हो। यसले एडभेन्टवादको विद्रोहलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि तिनीहरूले दानिएलको पुस्तकमा रहेको “दैनिक” सम्बन्धी मिलरवादी समझलाई अस्वीकार गरे, र यसरी २ थेस्सलोनिकी अध्याय दुईको प्रबल भ्रममा सहभागी भए। यो अध्याय सिधै लूका २१ सँग जोडिएको छ, यसरी अगस्ट ११, १८४० देखि अक्टोबर २२, १८४४ सम्मलाई पहिचान गर्दछ, जसले ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको प्रतिरूप दिन्छ। यो लूका २१:२४ मा उल्लिखित “अन्यजातिहरूका समयहरू” सँग पनि जोडिएको छ, जुन मोशाका “सात समयहरू” लाई उद्घाटित गर्ने प्रमुख कुञ्जी हो, र साथसाथै प्रकाश ११ मा मन्दिरको नापसँग पनि मेल खान्छ।

तेइसौं अध्यायबाट आरम्भ भई, त्यसपछि २४ र २५, अनि अन्ततः २६ देखि २७ अध्यायहरूमा समाप्त हुने—यी तीन अध्यायहरूमा तेइसवटा वे-मार्कहरू छन्, जो तेइसौं अध्यायको अल्फादेखि ओमेगासम्म हुन्। छब्बीसौं अध्यायलाई सत्ताइस र अठ्ठाइससँग जोड्दा “८१” हुन्छ, जुन पूजाहितत्वको प्रतीक हो। तीन साक्षीहरू (उत्पत्ति, मत्ती र प्रकाश) को आधारमा, अध्याय ११ देखि २२ सम्म एउटा रेखा हुन्। अध्याय २३ देखि २८ सम्म सत्यको एक रेखा हुन्, जो २३ बाट आरम्भ हुन्छ र २३ मै समाप्त हुन्छ।

मत्तीको पुस्तकका एकदेखि दस अध्यायहरू त्यहाँ भएका तीन भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखाहरूमध्ये पहिलो हुन्। पहिले दस अध्याय, त्यसपछि बाह्र अध्याय, त्यसपछि छ अध्याय। प्रेरणाले हामीलाई सूचित गर्दछ कि बाइबलका सबै पुस्तकहरू प्रकाशितवाक्यमा मिलेर अन्त्य हुन्छन्, र यसकारण बाइबलका सबै पुस्तकहरू मत्तीमा पनि मिलेर अन्त्य हुन्छन्। यहूदाको कुलका सिंहको मुखरूप मत्तीले मसीहसम्बन्धी बाह्र भिन्न भविष्यवाणीहरू पहिचान गर्दछ, र ती बाह्र खण्डहरूले मिलेराइटहरूको इतिहास तथा एक लाख चवालीस हजारको इतिहासका मार्गचिह्नहरू उत्पन्न गर्दछन्। जसरी प्रकाशितवाक्यको पुस्तक येशू ख्रीष्टको प्रकाशबाट आरम्भ हुन्छ, त्यसरी नै मत्तीको पहिलो अध्यायले येशू ख्रीष्टको एउटा प्रकाश प्रस्तुत गर्दछ, जुन मोशाको जीवन र गवाहीसँग, ख्रीष्टविरोधीको इतिहाससँग सम्बन्धित छ, र साथै अगमवक्ता, पूजाहारी र राजाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका विजयी मण्डलीका तीन तत्त्वहरूलाई पहिचान गर्दछ।

मत्तीले परमेश्वरले चुनिएका मानिसहरूसँग गर्नुभएको करारको सन्दर्भमा येशू ख्रीष्टको प्रकाशनबाट आरम्भ गर्छन्। अब्राहामदेखि दाऊदसम्म १४ पुस्ता थिए, दाऊददेखि बाबेलको बन्दीवाससम्म चौध पुस्ता थिए, र बाबेलदेखि ख्रीष्टसम्म फेरि अर्को चौध पुस्ता छन्। मत्तीमा ख्रीष्टको वंशावली मोशासँग मेल खान्छ, किनकि मोशा ख्रीष्ट, अर्थात् ओमेगाको अल्फा हुन्। मोशाको एक सय बीस वर्षको जीवन, नूहको इतिहासमा रहेको परीक्षाकालका एक सय बीस वर्षसँग मेल खान्छ। यसकारण नूहको करार चुनिएका मानिसहरूको करारसँग सम्बद्ध छ। मोशाका एक सय बीस वर्षले चालीस-चालीस वर्षका तीन अवधिहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको समापन पहिलो चालीस वर्षको अन्त्यमा मोशाले मिश्रेलीलाई मारेको घटनाद्वारा, र दोस्रो चालीस-वर्षीय अवधिको अन्त्यमा जेठो सन्तान, फिरऊन र उसको सेनाको वधद्वारा भयो। दोस्रो चालीस-वर्षीय अवधि कादेशको विद्रोहमा अन्त्य भयो र तेस्रो चालीस-वर्षीय अवधि कादेशको दोस्रो विद्रोहमा अन्त्य भयो। अल्फाका तीनवटै भविष्यसूचक रेखाहरू कादेशमा अन्त्य हुन्छन्, र मत्तीको वंशावलीका तीनवटै भविष्यसूचक रेखाहरू दाऊद, बाबेलको बन्दीवास, र करारका दूतमा अन्त्य हुन्छन्।

जब मूसाको अल्फा ख्रीष्टको ओमेगासँग मिलाइन्छ, तब कादेशका छ जना साक्षीहरू हुन्छन्, जो १८६३ र आइतबारको व्यवस्थासँग सम्बन्धित छन्। मत्तीको वंशावलीले राजा दाऊदलाई कादेशमा राख्दछ, जहाँ पतित एडभेन्टवादलाई बाबेलमा लगिन्छ, जब ख्रीष्टले एक लाख चौवालीस हजारसँग करारलाई दृढ गर्नुहुन्छ। दाऊदलाई आइतबारको व्यवस्थामा राख्दा दाऊदको दोस्रो साक्षी स्थापित हुन्छ, किनकि दाऊद ती तीन मानव प्रतिनिधिहरूमध्ये एक हुन्, जसले तीस वर्षको उमेरमा सेवा गर्न थाले। ख्रीष्ट, दाऊद, यूसुफ र इजकिएल सबैले आफ्नो कार्य तीस वर्षको उमेरमा आरम्भ गरे। सँगसँगै, सेवा गर्न थालेका ती चार तीस-वर्षीयहरूले, जब संघर्षरत मण्डली विजयी मण्डलीमा रूपान्तरित हुन्छ, तब दिव्यता र मानवताको संयोजनको प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यो मण्डली एक अगमवक्ता, एक पूजाहारी र एक राजाबाट बनेको हुन्छ। यो रूपान्तरण आइतबारको व्यवस्थामा चिह्नित हुन्छ, जुन कादेश पनि हो; यसरी मत्तीको वंशावलीमा रहेको दाऊद तीस-वर्षीय दाऊदसँग मिलाइन्छ।

तयारीका ती तीस वर्ष अब्राहामको करारका चार सय तीस वर्षसँग, साथै एक जना पूजाहारीको उमेरसँग र दानियेल १२:११ का १२९० वर्षसँग मेल खान्छन्। अर्को लेखमा हामी मत्तीको पुस्तकभित्र रहेका ती बाह्र मसीही भविष्यवाणीहरूमध्ये प्रत्येकलाई विचार गर्नेछौं। हामी पहिले मत्तीभित्र रहेका तीन भविष्यसूचक रेखाहरू पहिचान गर्दैछौं; अध्याय एकदेखि दससम्म, त्यसपछि अध्याय एघारदेखि बाइससम्म, अनि तेइसदेखि अठाइससम्म।

“१८४४ को निराशापछिको केही समयसम्म, मैले आगमनवादी समुदायसँगै यो धारणा राखें कि त्यसबेला अनुग्रहको ढोका संसारका लागि सदाकालका निम्ति बन्द भएको थियो। यो धारणा मलाई मेरो पहिलो दर्शन दिइनुअघि नै ग्रहण गरिएको थियो। परमेश्वरबाट मलाई दिइएको ज्योतिले नै हाम्रो भूललाई सच्यायो, र हामीलाई वास्तविक अवस्थिति देख्न सक्षम बनायो।”

“म अझै पनि बन्द-द्वार सिद्धान्तमा विश्वास गर्ने व्यक्ति हुँ, तर त्यो अर्थमा होइन जसमा हामीले सुरुमा यो पद प्रयोग गरेका थियौं, न त त्यो अर्थमा जसमा मेरा विरोधीहरूले यसलाई प्रयोग गर्छन्।”

“नूहको समयमा एउटा बन्द ढोका थियो। त्यस समयमा जलप्रलयका पानीमा नष्ट भएको पापी मानवजातिबाट परमेश्वरको आत्माको फिर्ती भएको थियो। बन्द-ढोकाको सन्देश परमेश्वरले आफैं नूहलाई दिनुभयो: ‘मेरो आत्मा मानिससँग सधैं विवाद गरिरहनेछैन; किनकि ऊ पनि शरीर नै हो: तैपनि उसका दिन एक सय बीस वर्षका हुनेछन्’ (उत्पत्ति ६:३)।”

“अब्राहामका दिनहरूमा एउटा बन्द ढोका थियो। दयाले सदोमका बासिन्दाहरूका लागि बिन्ती गर्न बन्द गरिसकेको थियो, र लूत, तिनकी पत्नी र दुई छोरीबाहेक सबै स्वर्गबाट पठाइएको आगोले भस्म भए।

ख्रीष्टको दिनमा एउटा बन्द ढोका थियो। परमेश्वरका पुत्रले त्यस पुस्ताका अविश्वासी यहूदीहरूलाई घोषणा गर्नुभयो, ‘हेर, तिमीहरूको घर तिमीहरूकै निम्ति उजाड छोडिएको छ’ (मत्ती २३:३८)।

समयको प्रवाहलाई अन्तिम दिनहरूतर्फ तल हेर्दै, त्यही अनन्त शक्तिले यूहन्नामार्फत घोषणा गर्‍यो: ‘यी कुराहरू उहाँले भन्नुहुन्छ जो पवित्र हुनुहुन्छ, जो सत्य हुनुहुन्छ, जससँग दाऊदको कुञ्जी छ, जसले खोल्नुहुन्छ र कसैले बन्द गर्न सक्दैन; र बन्द गर्नुहुन्छ र कसैले खोल्न सक्दैन’ (प्रकाश ३:७)।

“मलाई दर्शनमा देखाइयो, र म अझै पनि विश्वास गर्छु, कि १८४४ मा एउटा बन्द ढोका थियो। जसले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको ज्योति देखे र त्यस ज्योतिलाई अस्वीकार गरे, तिनीहरू अन्धकारमा छाडिए। अनि जसले त्यसलाई ग्रहण गरे र स्वर्गबाट आएको सन्देशको घोषणासँग सहगमन गर्ने पवित्र आत्मालाई प्राप्त गरे, र पछि आफ्ना विश्वासलाई त्यागे तथा आफ्नो अनुभवलाई भ्रम ठहराए, तिनीहरूले यसरी परमेश्वरको आत्मालाई अस्वीकार गरे, र त्यसले अब उनीहरूसित बिन्ती-विनय गरेन।”

“जसले ज्योति देखेनन्, तिनीहरू त्यसको अस्वीकारको अपराधमा दोषी थिएनन्। परमेश्वरको आत्माले पुनर्नसक्नेहरू केवल त्यही वर्गका थिए जसले स्वर्गबाट आएको ज्योतिलाई तिरस्कार गरेका थिए। अनि यस वर्गमा, मैले भनेझैं, दुवै प्रकारका मानिसहरू समावेश थिए—तिनीहरू पनि जसले सन्देश प्रस्तुत गरिँदा त्यसलाई ग्रहण गर्न अस्वीकार गरे, र तिनीहरू पनि जसले त्यसलाई ग्रहण गरिसकेपछि पछि आफ्नो विश्वास त्यागे। यिनीहरूमा भक्तिको बाह्य रूप हुन सक्थ्यो, र आफूलाई ख्रीष्टका अनुयायी भएको दाबी पनि गर्न सक्थे; तर परमेश्वरसँग कुनै जीवित सम्बन्ध नभएकाले, तिनीहरू शैतानका छलहरूद्वारा बन्दी बनाइने थिए। यी दुई वर्गहरू दर्शनमा देखाइएका छन्—तिनीहरू जसले आफूले पछ्याएको ज्योतिलाई भ्रम घोषित गरे, र संसारका दुष्टहरू जसले ज्योति अस्वीकार गरेका कारण परमेश्वरद्वारा अस्वीकार गरिएका थिए। ज्योति नदेखेकाहरूका विषयमा, र त्यसकारण त्यसको अस्वीकारको अपराधमा दोषी नभएकाहरूका विषयमा, कुनै सन्दर्भ गरिएको छैन।”

Selected Messages, book 1, 62, 63.

“प्रायश्चित्तको महान् कार्यमा विश्वासद्वारा येशूलाई पछ्याउनेहरू नै उहाँको तर्फबाट हुने मध्यस्थताको लाभ प्राप्त गर्छन्, जबकि यस सेवाकर्मलाई प्रकट गर्ने ज्योतिलाई अस्वीकार गर्नेहरूले त्यसबाट कुनै लाभ पाउँदैनन्।

ख्रीष्टको पहिलो आगमनमा दिइएको ज्योतिलाई अस्वीकार गर्ने, र उहाँलाई संसारका मुक्तिदाता भनी विश्वास गर्न इन्कार गर्ने यहूदीहरूले उहाँद्वारा क्षमा प्राप्त गर्न सकेनन्। जब येशू आफ्नो स्वर्गारोहणमा आफ्नै रगतद्वारा स्वर्गीय पवित्रस्थानभित्र प्रवेश गर्नुभयो, ताकि उहाँका चेलाहरूमा आफ्नो मध्यस्थताका आशिषहरू खन्याउन सकून्, तब यहूदीहरू पूर्ण अन्धकारमा छोडिए, जसका कारण तिनीहरूले आफ्ना निष्फल बलिदानहरू र भेटीहरू निरन्तर चढाइरहे। प्रतिरूप र छायाहरूको सेवार्थ अन्त्य भइसकेको थियो। जसद्वारा मानिसहरूले पहिले परमेश्वरसम्म पहुँच पाउने गरेका थिए, त्यो ढोका अब खुला रहेन। यहूदीहरूले उहाँलाई त्यस एकमात्र उपायमा खोज्न अस्वीकार गरेका थिए, जसद्वारा उहाँ त्यस बेला फेला पारिनुहुन्थ्यो—स्वर्गको पवित्रस्थानमा हुने सेवार्थद्वारा। त्यसकारण तिनीहरूले परमेश्वरसँग कुनै सहभाजन पाएनन्। तिनीहरूका लागि त्यो ढोका बन्द थियो। तिनीहरूलाई ख्रीष्टबारे साँचो बलिदान र परमेश्वरको सामु एकमात्र मध्यस्थ हुनुहुन्छ भन्ने कुनै ज्ञान थिएन; यसकारण तिनीहरूले उहाँको मध्यस्थताको लाभ प्राप्त गर्न सकेनन्।”

“अविश्वासी यहूदीहरूको अवस्थाले ती उदासीन र अविश्वासी नामधारी ख्रीष्टियनहरूको अवस्था देखाउँछ, जो हाम्रा कृपालु महायाजकको कार्यबारे जानूनजानी अनभिज्ञ रहन्छन्। प्रतिरूपात्मक सेवामा, जब महायाजक अति पवित्र स्थानमा प्रवेश गर्थे, तब सारा इस्राएललाई पवित्रस्थानको वरिपरि भेला हुन र अत्यन्त गम्भीर ढङ्गले परमेश्वरको सामु आफ्ना प्राणलाई नम्र तुल्याउन आवश्यक थियो, ताकि तिनीहरूले आफ्ना पापहरूको क्षमा प्राप्त गरून् र सभाबाट अलग नगरिऊन्। त्यसो भए, यस प्रतितथ्यात्मक प्रायश्चित्तको दिनमा हामीले आफ्ना महायाजकको कार्य बुझ्नु र हामीबाट के कर्तव्यहरू अपेक्षित छन् भनी जान्नु कति धेरै अनिवार्य छ।”

“मानिसहरूले परमेश्वरले आफ्नो कृपामा उनीहरूलाई पठाउनुभएको चेतावनीलाई दण्डविनै अस्वीकार गर्न सक्दैनन्। नूहको समयमा स्वर्गबाट संसारका लागि एउटा सन्देश पठाइएको थियो, र उनीहरूको उद्धार त्यस सन्देशप्रति उनीहरूले कस्तो व्यवहार गरे भन्ने कुरामाथि निर्भर थियो। किनभने उनीहरूले चेतावनी अस्वीकार गरे, परमेश्वरको आत्मा त्यस पापी जातिबाट फिर्ता लिइयो, र तिनीहरू प्रलयको जलमा नष्ट भए। अब्राहामको समयमा, सदोमका दोषी बासिन्दाहरूका निम्ति कृपाले बिन्ती गर्न छोड्यो, र लूत, उनकी पत्नी, र दुई छोरीबाहेक सबै स्वर्गबाट झारिएको आगोले भस्म भए। ख्रीष्टका दिनहरूमा पनि त्यस्तै भयो। परमेश्वरका पुत्रले त्यस पुस्ताका अविश्वासी यहूदीहरूलाई घोषणा गर्नुभयो: ‘हेर, तिमीहरूको घर तिमीहरूकै निम्ति उजाड छोडिएको छ।’ मत्ती 23:38। अन्तिम दिनहरूतिर दृष्टि लगाउँदै, उही अनन्त शक्तिले, तिनीहरूका विषयमा जसले ‘उद्धार पाउन सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्,’ यसरी घोषणा गर्नुहुन्छ: ‘यसै कारण परमेश्वरले तिनीहरूलाई शक्तिशाली भ्रममा पर्न दिनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटलाई विश्वास गरून्: र सत्यमा विश्वास नगरी अधर्ममा प्रसन्न हुने सबै दोषी ठहरून्।’ 2 थिस्सलोनिकी 2:10-12। जब तिनीहरूले उहाँको वचनका शिक्षाहरू अस्वीकार गर्छन्, परमेश्वरले आफ्नो आत्मा फिर्ता लिनुहुन्छ र तिनीहरूलाई तिनीहरूले प्रेम गरेका छलहरूकै अधीनमा छोडिदिनुहुन्छ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 430, 431।